

CARTIER Rotonda

Alina ȚĂRCOMAN-OCHEA (n. 30 octombrie 1989, Sângeorz-Băi), absolventă a Facultății de Litere (Universitatea din București), specializarea Literatură Universală și Comparată – Limba și Literatura Engleză și masterandă în Teoria Literaturii și Literatură Comparată. Specializată și în pedagogia învățământului primar și preșcolar, în prezent lucrează ca profesor învățământ primar la o școală privată. A colaborat cu poeta Angela Marinescu la alcătuirea *Operelor Complete (Subpoezie I & II, Proză)* apărute la Editura Charmides. A ținut ateliere de scriere creativă cu elevi de liceu.

Alina Țărcoman-Ochea a participat la lecturi publice și a apărut cu texte poetice în revista *Tomis* și în *O mie de semne*. În septembrie 2024 revista mexicană *Círculo de Poesía. Revista Electrónica de Literatura* publică un colaj de 11 poeme inedite ale autoarei, traduse în limba spaniolă de Roberto Amézquita și Elena Borrás García.

Nu doare când dormi este debutul editorial al Alinei Țărcoman-Ochea.

Alina Țârcoman-Ochea

Nu doare când dormi

P O E M E

ROTONDA
CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro

cartier.ro

cartier.md

Cărțile Cartier pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md

și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librărie online, cartier.ro, tel. 0785 199 823.

E-mail: codex@cartier.ro

Librărie online, cartier.md, tel. 068 555 579.

E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210.80.51. E-mail: codex@cartier.ro

Taxele poștale sunt suportate de editură.

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoeditare: Valeria Idjilov

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Alina Țârcoman-Ochea

NU DOARE CÂND DORMI

Ediția I, noiembrie 2024

© 2024, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Țârcoman-Ochea, Alina.

Nu doare când dormi: Poeme / Alina Țârcoman-Ochea; coperta: Vitalie Coroban;

design: Valeria Idjilov. – Ed. 1. – [Chișinău] : Cartier, 2024 (Bons Offices). – 72, [2] p. –

(Rotonda / colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2). 300 ex.

ISBN 978-9975-86-807-5.

821.135.1-1

Ț 22

INSECTARUL ANGAJAȚILOR ANONIMI

*

orașul ăsta nu te
îngrozește
claxoane
ambulanțe asurzitoare
îți pui căștile în urechi
dai la maximum
și dispar

orașul ăsta nu te
îngrozește
un aurolac stă pe scaunul din
față
al tramvaiului
te muți în spate de tot
sau cobori
aștepți altul
te urci în el
și nu te vei mai așeza

orașul ăsta nu te
îngrozește
pe trotuar zace un
morman de gunoaie
treci pe celălalt

orașul ăsta nu te
îngrozește
câțiva metri mai în față

un grup de țigani pălăvrăgesc
în ritm de manele
cu berea și țigara în mână
întreg cortul cu șatra lui

orașul ăsta nu te
îngrozește
ceva mai încolo
într-o casă veche
de pe strada plină de zgomote
artificiale
cineva exersează la
vioară
și a încetat. am respirat
cu urechea lipită
de pereții acestui oraș

*

cinci dimineața
ieși pe balcon
privești prin plasa de țânțari
din restaurant iese o femeie
de păr atârnă voalul
acum iese alta
e mireasa
poartă o rochie bufantă și un sacou bărbătesc
unu, doi bărbați
alte trei femei ramolite
dar împopoțonate
păsările cântă-n delir
ești într-un film mut
doar ciripitul păsărilor se aude
ciripitul păsărilor într-un oraș mut
îngropat în blocuri
copacii nu mai ajung să le ascundă urâtenia

ochii îți sunt pironiți de ceva vreme în gol
filmul mut continuă
tragi scaunul lângă tine
te urci încet pe el
din lateral
fără să-ți clintești privirea
singurul simț pe care îl folosești este
cel tactil
ești în picioare pe scaun

în fața geamului deschis
deschizi plasa de țânțari
te urci pe pervaz
te așezi orizontal pe aer

*

7.30 dimineață cețoasă
măcar de m-ar trezi frigul ăsta
care intră până în măduva
oaselor
dar ațipesc în timp ce merg

pe strada
mihai eminescu
trag de mine să mă trezesc
mai am puțin și ajung
la muncă

mirosul dulce al prăjiturilor
din cofetăria întotdeauna închisă
în fiecare dimineață –

aceeași imagine

o bunicuță și o nepoată
joacă badminton
bat clopotele bisericii lângă

părculeț – doi-trei copaci
plantați poate de niște ecologiști
disperați
cu zonă de amprentare
pentru cei care doresc să devină celebri și nu devin

*

cimitirul giulești
mereu cețos, mereu flori ofilite și artificiale,
coroane uscate, fețe ridate și păr grizonat
în fiecare joi
seara
intră suav
două doamne, mamă și fiică,
îmbrăcate în negru, haine
din mătase și dantelă,
tocuri înalte, pantofi stilleto,
trandafiri albi
vizitează o piatră mortuară
nu-și zic nimic
așază florile
privesc
aprind o lumânare
fără să-și ardă unghiile

*

sunt o femeie îngândurată
merg pe stradă
cu geanta pe umăr
laptopul într-o mână
un job prost plătit
multe ore muncite
reproșuri din partea șefei
ea se gândește că-i fur pixurile pilot și

o țigăncușă dansează din buric
în fața unor geamuri fumurii
dincolo de ele cineva poate vedea
veselia, lipsa grijilor, ignoranța prejudecăților,
zâmbetul meu

*

țânțarii de București
se bagă pe sub piele
sug tot ce pot
pleacă
și te lasă cu umflături
gigantice

sunt la o masă
câțiva prieteni
sorb berea din sticle minuscule
e cald
totul se încălzește
transpiră se depune jeg pute
îmi scarpin scalpul
printre unghii
musculițe negre
mi-a intrat una în ureche
urcă spre creier
cu pași mărunți dar rapizi
dacă mor
acum
aici?
paralizez
mă scutur ca un bolnav de epilepsie
mă prăvălesc
peste sticlele de bere
peste fericirea lor

să-mi aprind o ultimă țigară
să-mi las corpul pe spatele scaunului
aș putea totuși să mor mai târziu
la toaletă
pe stradă
în tramvai
acasă
la muncă
în concediu

gâze care se străduiesc să iasă din limonadă

*

angajăm persoane joviale
empatice
cu rezistență la stres și la schimbări neașteptate
disponibile pentru situații speciale
discrete
bine organizate
să muncească cu pasiune
să iubească munca în echipă
oferim salariu motivant, alte beneficii, un prânz bio
un cadru inovator și o echipă
de tineri optimiști
cu posibilitatea de avansare în post în cel puțin 6 luni
de la semnarea contractului

te-a convins de la salariu motivant
accepti să intri în lumea asta luminoasă
în fiecare zi muncești cât poți duce
visezi că te dezvolti
în acest cadru primăvărativ promis –
să-ți crească aripi
simetrice, multicolore
poate, poate te vor vedea
vor auzi foșnetul
și te vor lăsa să zbori puțin mai departe
dar ei te-au urcat într-un roller coaster
setat pe *repeat mode*
stai acolo până la epuizare

lepidopter străpuns de un ac
în insectarul angajaților anonimi
acoperit cu plastic ieftin
aruncat cine știe pe unde

*

acel moment
când te vezi urâtă
nu timp de machiat
nu timp de pieptănat
nu timp de călcat
nu timp de ales hainele
acel moment când ești urâtă
pentru tine
pentru sora
pentru părinții copiilor
pentru toți bucureștenii
capricioși

cineva mă prinde de coada împletită
mă mângâie pe coapse
bagă mâna în buzunarul gol

uneori ești frumoasă, alteori înveți să fii

*

un drum de 30 de minute prin
pustietatea Bucureștiului
de la Străulești până la școală
câmp în stânga și în dreapta
300 de porumbei ciugulesc în iarba arsă
300 de mașini poluează creierul

azi merg pe aceeași parte
cu el
ne știm de câteva zile
de la distanță
așteptând același semafor
ne evităm
ne prefacem că e prima dată
grăbesc pasul
el rămâne în urma mea
încep să cânt

*

în vis sunt deja șofer
mașina are o singură pedală

în vis selectez oamenii
care să urce în S.T.B.

în vis practic karate

în vis sunt mai frumoasă
decât Miss Univers

în vis tata mă tunde
folosesc magie, părul crește,
el se enervează, rupe cu dinții foarfeca

în vis cânt la chitară dumnezeiește
fără să-mi sângereze degetele

în vis pășesc desculță
pe zăpadă
iar zăpada e caldă

*

nu-i place aici
n-a vrut să se mute
în București
oamenii de aici scui pă

oamenii de aici
fumează
prea mult
fumul de țigară
intră cu forța
în plămâni
în păr
în pereți
în haine
în mâncare

țin între buze
țigara aprinsă
închid ușa bucătăriei
deschid geamul
plasa de țânțari
în fața mea
nepăsător
un pescăruș
fumează-n zbor